

Луч солнца

Светит всегда, светит везде, до дней последних донца, светит — и никаких гвоздей! Вот лозунг наш - и солнца

Периодическое издание 5-А класса. № 1 2017г.

Новий рік в Україні

Січень—
місяць
багатий
на свята.
Це і Но-
вий рік, і
Велик-

день, і Новий рік за старим стилем, і Водохрище. Хочу детальніше зупинитися саме на святкуванні Нового року нашими пращурами.

Переддень Нового року своєю обрядовістю нагадував переддень Різдва і називався Щедрим Вечором.

Характерною прикметою новорічного свята в Україні було й щедрування - давній народний звичай церемоніальних обходів хат із побажанням щастя членам сім'ї та розквіту господарства. На відміну від колядування, обряд щедрування завжди був в Україні справді народним. Ще тільки починало розвиднятися, діти-хлопчики брали рукавицю повну зерна: пшениці, жита, ячменю, вівса, гороху - всього по пригорщі й змішане разом. Це ще звечора приготували, щоб було чим посівати.

Спочатку посівали вдома, примовляючи: «На щастя, на здоров'я та на Новий рік, щоб родило краще,

як торік - жито, пшениця та всяка пашниця... Дай, Боже!».

Батьки відповідали:

- Спасибі тобі, сину, що ти нас обси-
пав щастям. На ось тобі грош та будь
завжди хорош!

Потім хлопці йшли до інших
людей посівати. В цю ніч двері не
замикалися - люди посівальників
ждали. Ось з якими словами посівали
на Лівобережжі:

*Ходить Ілля на Василя,
Носить пугу житяню,
Де замахне - жито росте,
Роди, Боже, жито, пшеницю,
Всяку паш-*

*ницю;
У полі ядро,
в домі доб-
ро,
Дай Боже!*

Перший по-
сівальник
на Новий
рік звичай-

но буває і першим «полазником» -
приносить до хати щастя. За народ-
ним віруванням дівчата щастя не
приносять - тільки хлопці, а тому
й посівати дівчатам не годиться.

Литовченко Даша

Запорожский учебно-
воспитательный
комплекс № 19

Учредитель:

коллектив 5-А класса

Главный редактор: Харенко
Т.И.

Заместитель главного ре-
дактора: Литовченко Даша

Корреспонденты: Кораблева
Полина

Фотографы: Корниенко
Лера,

Верстальщик Кораблева
Полина.

Модератор электронной
версии Кораблева Полина.

В этом выпуске:

Новий рік в Україні 1

Новый год в нашем 2
классе

Волшебный пери- 3
од Нового года

А знаете ли вы? 3

Січневі свята в 4
Україні

Пам'яті героїв Крут 4

Новый год в нашем классе

Новый год мы праздновали 20 января. Вы спросите почему? Все из-за карантина, который не дал нам возможности отметить этот праздник своевременно. Но ведь не так важно, когда отмечать, важно с кем и с каким настроением. Правда?

Как и планировали, мы поделились на четыре команды,

каждая из которых должна была украсить свой столик самодельной елкой (ведь живые лучше беречь), подготовить выступление, название команды. Но, к сожалению, из-за длительного отсутствия в школе не все команды подготовились к

празднику. Поэтому приходилось на ходу вносить изменения в программу вечера.

Итак, у нас было четыре команды: “Новогодние”, “Деды Морозы”, “Дельфины” и “Запорожцы”.

Только две команды украсили свои столы елочками: “Дельфины” и “Новогодние”.

Сценки подготовили тоже две команды—”Деды Морозы” и “Дельфины”.

Но вечер удался на славу. Ведь мы играли, танцевали, никто не отказывался принимать участие в конкурсах.

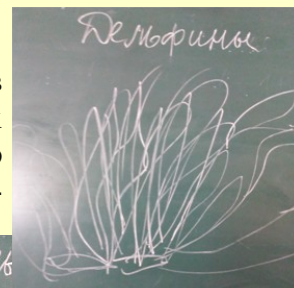

Вот результаты одного из них. Нужно было нарисовать петуха—восточный символ Нового года. Казалось бы, что тут сложного! Но сделать это должны были все участники команды по очереди и каждому участнику отводилось всего 5 секунд времени.

Не во всех рисунках можно узнать петуха, но мы старались, а главное—всем было

весело. Участие в конкурсах показало, что мы, к сожалению,

Дед Мороз

нию, еще не всегда умеем действовать командой, часто отвечаем раньше, не выслушав своих товарищей, поэтому и результаты конкурса были разные. Победили “Дельфины”, но получили удовольствие от праздника абсолютно все.

Закончился праздник поеданием слабостей, что тоже всем понравилось.

Кораблева Полина

Волшебный период Нового года

Мы, украинцы, удивительный народ, потому что рады не только праздникам, которые передаются из поколения в поколение нашими предками, но и радостно принимаем праздники других народов. Кто из нас не заглядывает в предсказания восточного гороскопа? Навер-

ное, если не все, то большинство. А знаете ли вы, что Новый год по китайскому календарю наступает только 29 января. Так что еще раз поздравляем вас с Новым годом и познакомим вас с особенностями празднования его китайцами.

В китайской культуре первые пятнадцать дней нового года связаны с предками и родом.

Действительно, наш род в это время также оказывает нам очень мощную поддержку. И крайне важно в Волшебный период почтить его память. Это можно сделать разными способами.

Рекомендуется пойти в церковь и поставить свечи за своих предков.

Вы покупаете обычные церковные свечи каждому предку, которого Вы помните. Это Ваши родители, бабушки, дедушки, прабабушки... Одна свеча – один человек. И покупаете одну самую большую свечу, она будет символизировать весь Ваш род.

Тем, кто жив, вы ставите свечу за здоровье, тем кто ушел из жизни за упокой. Когда вы ставите свечу, мысленно обращаетесь к этому человеку со словами «Я люблю тебя, я благодарю тебя». Когда все предки, которых вы помните, закончатся, вы берете самую большую свечу и ставите ее за весь свой род. И опять же повторяете «Я люблю Вас, я благодарю Вас».

Если вы не любитель ходить в церковь, есть другой вариант ритуала, очень красивый. Суть его схожа с предыдущим, но вместо церкви и свечей вы покупаете... воздушные шарики. Каждый шарик символизирует нашего предка. Единственный нюанс, что в этой технике мы почитаем только тех, кто ушел из жизни. А тем, кто жив, можно просто позвонить или приехать к ним в гости.

Итак, мы идем и покупаем

обычные воздушные шарики, по одному тем, кого вы помните. Когда Ваша память себя исчерпает, покупаете большой шар, который будет символизировать весь род. Берете шарики, выходите на улицу на открытое пространство и по очереди их запускаете. Напомню, что каждый шарик символизирует вашего предка. Поэтому важно представить его образ и повторить все те же слова «Я люблю тебя, я благодарю тебя». Шарики отправляем по очереди.

Когда обычные шарики закончатся, запускаем самый большой, который символизирует весь род. Обращаемся к роду со словами «Я люблю Вас, я благодарю Вас».

Наблюдаем за шариками до тех

пор, пока она не скроются из вида.

Конечно же, вы можете выбрать и другие способы почтить свой род в этот период. Не так важно, как Вы это сделаете. Главное – сделать.

Источник: <http://golbis.com/>

А знаете ли вы?

30 января—День Мороза и Снегурки, это древний языческий праздник. В эти дни обычно рассказывают сказки и легенды о Деде Морозе и о Снегурочке. О том, как Снегурочка по прихоти бога любви Леля полюбила человека и потому с приходом Весны не стала улетать на Север. Но как только «яркий луч солнца прорезает утренний туман и падает на Снегурочку», она тает. В этот день славяне почитали противника Перуна — Мороза — ипостась

Велеса. День Деда Мороза и Снегурки был символическим окончанием зимы, за ним уже была не за горами широкая и щедрая Масленица.

Січневі свята в Україні

Крім релігійних, січень багатий і на державні свята. Це перш за все—День соборності України, який відзначається 22 січня. Встановлено це свято 21 січня 1999 року на честь дня проголошення в 1919 році Акту злуки Української Народної Республіки (УНР) і Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР) в єдину державу. Це свято символізує єдність українських земель. І хоча

державі в той час не вдалося зберегти єдність і незалежність, Акт “Злуки” став реальним втіленням вікової мрії українців про свою незалежну державу.

Виголошення соборницької ідеї стало могутнім виявом творчої енергії нації та прагнення до етнічної і територіальної єдності.

Ті вікопомні історичні події сформували підґрунтя для відродження незалежної соборної демократичної України та утвердження національної ідеї. У розмаї жовто-синіх знамен 22 січня 1990 року наші сучасники поєднали живим ланцюгом злуки Схід і Захід України.

Віriamo, що територіальна цілісність України, скріплена кров'ю мільйонів незламних борців, навіки залишатиметься непорушною. Ми маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – побудови економічно й духовно багатой, вільної й демократичної України, якою пишатимуться наші нащадки. Плекаймо все, що працює на ідею загальнонаціональної єдності, повсякчас пам'ятаючи про незліченні жертви, принесені на вівтар незалежності, соборності, державності.

Пам'яті Героїв Крут

29-го січня 1918 року, відбувся бій української молоді з російськими більшовицькими військами М. Муравйова біля станції Крути. 116 студентів з “Студентського куреня Січових Стрільців” та 200 юнкерів, захищаючи Україну від московської червоної навали, вступили у нерівний бій з окупантом, що мав двадцятикратну кількісну перевагу, не кажучи про тотальну перевагу в озброєнні та бойовому досвіді. Попри це, українські юнаки завдали ворогу тяжких втрат, затримавши просування більшовиків на Київ.

Не тьмяніє подвиг горстки юнаків проти великої навали більшовиків... Пішли і полягли... Чи ж вони не знали, що йдуть на смерть? Чи ж вони не хотіли жити й бачити, як молода держава буде рости і цвісти?.. А вони таки пішли... вони всі принесли на жертву Батьківщині свою молодість, радість, щастя, невтишиме горе рідних і молоді свої життя... Воістину виконали заповіт Сократа: «Яка б не була для тебе жорстока Батьківщина, яких би жертв вона не вимагала від тебе, мусить вона бути для тебе дорожча за батьків, миліша за дітей».

Юні герої були саме так виховані, виховані українськими матерями. Вони, київські матері, виряджали січневого дня своїх синів на станцію Крути. Без сліз і стогону поблагословили своїх хлоп'ят на смерть і подвиг. Це вже потім будуть голосіння і сльози... Потім, коли після тимчасового вигнання більшовицьких окупантів з Києва вийдуть матері на станцію Крути, щоб розшукати до невпізнання понівечені тіла своїх дітей

Источник: <http://kampot.org.ua/>